

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 5. Quæ sit excellentia Amoris nostri in Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

que, cognitione, ediscetes; toti, & omnes, & per, in omni tibi placitâ Virtute proficiamus, ac tiffimum te Dominum DEUM nostrum, omnis nostri fontem, omnisque Charitatis sedem, ac trum, super omnia, ex toto Corde, ex totâ ex tota Mente; ex totâ virtute, efficaciter, ter, constanterque diligere condiscamus, & scamus.

EXERCITIUM V.

Quæ sit Excellentia Amoris nostri in DEUM.

1. **S**tatue te coram Domino Deo tuo, eum tibi mandantem, ac dicentem audi. *Dent. 6. 5. liges Dominum DEUM tuum ex toto corde tua, ex tota mente tua, ex tota virtute tua.*

2. Maximum præceptum: quia & majus ei præceptum est. Quid enim majus Deo diligere jubetur? quid majus dilectione, quod pendendi Deo jubetur? quid denique majus eoque negotio, ad quod peragendum cor, tota anima, tota mens, tota virtus, totaque hominis exigitur, & exhauritur?

3. Non potest esse parva & vilis res Deum quam Deus (bonus utique & prudens æstimare tam vult; ut nihil aliud, sine illâ & præ illâ tam vult; ut totam absolutè velit: & sibi, & sibi, & semper soli sibi integrè velit, & ab aliis bus velit.

4. Quid autem tantoperè placeat Deo nostro Amore nostro? Est in primis illemet ipse qui tur: quia scilicet ipsiusmet in eo Natura &

ia, & dignitas divina, non tantum honoratur amore, sed etiam dignè honoratur: neque in solum sed etiam ipsemet DEI erga semetipsum amor, imitatione, impari quidem, quoniam Creatura, suppari tamen, quia totali, & non divisâ affectione amatur.

5. Aliud verò, ob quod Deus, adeò se amari ex toto Corde & Animâ, vult, ac jubet, & gaudet; est ipsa Natura Amoris, sive amorosâ affectionis: quæ in ordine creato, est omnium præstantissima, Deoque sola dignissima. Nullus enim excogitari potest affectus mentis Creaturæ, quo Deus ab illa coli dignius debeat, & possit, quam est Amoris. Omnes alii affectus nostri & actus ad Deum, faciunt nos aliquid Dei, v. g. Crederes in Deum, aut de Deo, aut Deo: Sperantes in Deo, & à Deo, obediens mandatis Dei: & similia; quæ tamen absque dilectione impensa Deo, non placent coram Deo: nec nos faciunt placitos illi: at Amor Dei, & placet Deo, & facit nos bonos, placitosque Deo: facit amicos, & gratiosos, filios, sponsas, possessores, fruitores, beatos Deo, insuper quâ pondus nostra est, Beatum facit ipsum Deum. Est enim quædam beatitudo Dei, amari à suâ creaturâ, ad quod & ab ipso condita est; ideo cum quærimus sitne aliquis Bonus? non quærimus quid credat? aut quid speret? aut quid agat? sed quid amet.

6. In divinis Pater & Filius per hoc maximè, viscerosissime, suavissimeque secum occupantur; seseque mutuo perfruuntur; quia sese mutuo amant: & ita amant, ut hic Amor sit eis substantialiter Personalis: sitque Spiritus Sanctus, Trinitatis Persona: cujus rei ad instar, Mens

G: Druzb.
Sicut
per: 452
Tom II
N: V
5

Mens quoque creata per hoc maximè visceratiorum
 ter in Deum se effert, atque infert, Deoque quædam Deo
 tur, quia illum amantem se vicissim redamat. 8. Un
 eumque immigrat, non personaliter, aut sub
 tialiter, affectione tamen & Vnione Carni
 illius, quæ diffunditur per Spiritum Sanctum in
 dibus: & eo modo, quo, qui, adhæret Deo, quid ope
 spiritus est cum illo. enim cad
 certè solu

7. Habet etiam Amor Dei cum Spiritu Anima sin
 eto similitudinem in hoc; quia Spiritus Sanctus placeat, l
 quoniam procedit ut Amor, procedit etiam valde, Pa
 ratione primi doni: estque primum donum parum e
 ratio donorum omnium, quæ Deus dat: linguis, h
 enim ea dat nisi per Spiritum Sanctum, per omnem fia
 multa & varia dona dividuntur membris Cuius omnes
 seu mentibus nostris: juxta illud. *Divisiones tradidero*
1. Cor. 12. *tiarum sunt, idem autem Spiritus.* Sic & A
 noster in Deum quatenus nobis à Deo ad Hæc Apo
 primus omnium donorum advenit: Deus homines
 ideo aliquid dat, quia bonum ei vult, cui tam vitar
 bene autem alicui velle, est illum amare: trum in
 omne ergo donum, est amor volens bonum centibus
 cui dator donum. Idem Amor noster in Deo sequun
 quatenus à nobis in Deum tendit, primæ charitatē
 omnium obsequiorum nostrorum quæ Deo viv
 mus Deo: si ea offerimus ideo, quia vult contra
 placitum Dei: quod est bonum Dei: si enim Dei vive
 ter illa facimus; non obsequia, sed offensæ omnibus
 cimus: nec placitum, sed displicitum Dei sequente
 mus. Proinde etiam Amor noster in Deum 9. Ea
 mus est omnium nostrarum Voluntarum, magis an
 fectionum in Deum: sine quo nullus alius debet; q
 ctus noster placet Deo: & ipse est radix omni to, in G.

ne vicerum affectuum Virtuosorum, & placito-
deoque Deo.

8. Unde qui Amorem Dei in se non habet,
aut frustra & in vanum cætera omnia habet: si ta-
men habet, & non magis videtur sibi habere: at
sò: frustra etiam & in vanum operatur quid-
et Deo, quid operatur; si tamen operatur: quomodo
enim cadaver sine Animâ nihil operatur; (aut
certè solum fætores & horrores operatur: ita

Spiritu Anima sine Charitate nihil operatur, quod Deo
tus Sano placeat, salutique proficiat: Quod graphicè
dit etiam valde, Paulus inculcat fidelibus, quanquam
duntaxat parum ejus inculcationem, attendentibus. *Si*

us dat: *linguis, hominum loquar & Angelorum, si habuero
m, per omnem fidem, ita ut montes transferam, si tradide-
bris: pro omnem substantiam meam in cibos pauperum si
ivisionem tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem*

Sic & *autem non habuero, nihil sum, nihil mihi prodest.*
Deo ad Hæc Apostoli verba certè seria, & efficacia, ita
: Deus homines Christiani non attendunt, ut passim to-
lt, eam vitam suam, in statu peccati mortalis, mor-
amare: tum in spiritu cadaver, fætentibus & putre-
ns bonis centibus Animabus suis transigant, per quod

ter in Deo consequuntur, ut quoniam extra Dei gratiam &
t, primò charitatem vivunt, & operantur, frustra coram
a quæ Deo vivunt, & sine ullo salutis merito operentur.
uia volent contra interim Justis, sive in Gratia & Amore
i: si enim Dei viventes, atque ex amore operantes, ex
l offensa omnibus operibus suis fructum salutis sunt con-
tum Deo sequentes.

9. Eam ob rem, Christianus quisque nihil
tarum, magis amare, & æstimare in suâ vitâ curareque
us alius debet; quam ut omni vitæ præsentis suæ momen-
adix omni, in Gratia & Charitate sit: in eaque, & ex eâ

S: D. P. R.
S. B. K. I.
per: asat
Tom II
N. V.
S. V.

1. Cor. 13.

operetur: ac denique ut in eâ singulis quoad operosa i
 momentis proficiat, & succrescat: Nihil autem pit, ad qu
 æquè abhorrere ac defugere debet, quam servit, ex
 unquam vel ad Momentum à Charitate gratia quâ obed
 excidat: proficiendivè in eâ, ullam occasionem propter q
 prætermittat: revera enim, nisi status damnata conten
 nis involvat statum peccati, & extra gratia quâ, nec
 charitatemque; magis est abhorrendus factus 11. E
 dusque, status peccati, quàm status inferni. est virtus
 que ipse Deus damnatos idcirco odit quia fluctus se
 ferno sunt: sed ideo quia sine Amore Dei, De hac di
 statu peccati, inferno digni sunt. modo er

10. Amor, & Caritas in Deum, sanctitas potest, q
 ra, & propriâ perfectio sanctitatis est: recta curras, vi
 luntas, ab omnibus terrenis ac præsentibus mortalis
 sus averfa, Deo inseparabiliter unita, igne Spiritus Sancti à quo est, & ad quem refertur in
 fa, omnis inquinamenti extranea, corruptas violen
 mutari nisi in melius, sive in perfectiorem sunt 12. I
 dum nescia, superior omnibus quæ carnaliter & Creat
 liguntur, affectionum omnium potentissima, magnum
 vinæ contemplationis avida, & præsentia fluit Diliges D
 fa. In omnibus semper invicta; Omnium bonorum ex totâ A
 rum actionum summa, Radix, medulla, virtute t
 Regina Virtutum, Salus morum, finis celestium amplius r
 præceptorum, Mors criminum, Vita bonorum, & virtutis: &
 operum & Virtutum, Virtus & robur pugnantis, omn
 Palma victorum, Anima sanctarum mentium unum sur
 causa meritorum bonorum, præmium perfect
 rum. Hæc in peccatis suis mortuos suscitatur
 guentes sanat, perditos instaurat, spem deserta
 tis inspirat, pacificas mentes inhabitat, fructu
 sa in pænitentibus, læta in proficientibus, gloria
 sa in perseverantibus, victoriosa in Martyrum
 oper

operosa in omnibus fidelibus: Quam fides concipit, ad quam spes currit, cui profectus omnium servit, ex quâ quidquid est boni operis vivit, sub quâ obedientiâ crescit, per quam Patientia vincit, propter quam devotio religiosa carnis blandimenta contemnit. Sine quâ nullus Deo placuit, cum quâ, nec potuit aliquis peccare, nec poterit.

11. Ex his intellige vim Charitatis, Ipsa enim est virtus quam nemo vincit: hujus ignem, nulli fluctus seculi, nulla flumina tentationis extinguunt. De hac dictum est; fortis est ut Mors dilectio. Quomodo enim quando Mors venit, resisti ei non potest, quibuslibet artibus & medicamentis occurras, violentiam mortis vitare non potes, quia mortalis natus es; sic contrâ violentiam Charitatis, Mundus nihil potest: sed quomodo mors ad auferendam vitam violentissima est; sic Charitas violentissima est ad salvandam Animam.

Cant. 3. 6.

12. Diligenter ergo, quisquis te Hominem, & Creaturam Dei cognoscis, audi, & exequere magnum Mandatum Dei dicentis, ac jubentis. Diliges Dominum Deum tuum ex toto Corde tuo, ex totâ Animâ tuâ, ex tota mente tuâ, & ex totâ Virtute tua. Qui sic diligit, legem implevit, & amplius nihil debet: plenitudo enim legis est dilectio: & omne mandatum de se solâ delectione est, omniaque præcepta in radice delectionis, unum sunt, atque si hoc unum fiat, sufficit.

P R A X I S.

Omnipotens, sempiternæ, idemque Charitatis largitor DEUS: da nobis Fidei, Spei Charitatis, augmentum: & qui Charitatis dona, per gratiam Spiritus Sancti tuorum fidelium cordibus infundis,

S: Dicitur
Sicut
per: usque
Tom II
N: V
5

182 Exerc. VI. Quod Amor Dei gravia alle-
dis, da cordibus nostris inviolabilem tua Charitas
affectum, & gressus nostris in semitis tua dilectione
perfice, ut te totâ Virtute diligamus, & ea que
placita sunt, totâ semper dilectione perficiamus.
Dominum nostrum, &c.

EXERCITIUM VI.

Quod Amor Dei gravia alleviet, levia ag-
vet: & aliena, sua faciat.

1. **S**Tatue te coram Domino Deo tuo: *Deut. 6. 5.*
tibi præcipientem audi. Diliges Deum
DEUM tuum ex toto Corde tuo, ex totâ Anima
ex tota Mente tua, & ex tota Virtute tua.

2. Magnum & mirabile Mandatum: præfertim aggravatione: quia ex toto Corde
totâ Animâ, ex totâ Mente, ex tota Fortitudine
impleri jubetur. Non habet hanc in se conscientiam
nem, præceptum de fide, de spe, de timore, de
humilitate, de obedientiâ, de justitiâ, de prudentia,
temperantia, fortitudine, misericordia: sed solâ
ritas, & delectio Dei, cum hoc onere præcipitur
ut ex toto Corde, & ex tota Anima, Mente & Virtute
Virtute impleatur.

3. Quis hominum potest metiri totum
suum, totamque Animam, & mentem, & mem-
tem suam; ut vel sciat, vel affirmet, vel se-
fit, se ex toto Corde, Animaque tota diligere
nihil vel deficere, vel excedere indiligendo? Confessus
fessus est aliquando David (& quis secundum
Dei sicut David?) & dixit: *Psf. 9. 2.* Confitebor tibi
in toto Corde meo: verum tamen excepto se-
ne Uriæ. Ezechias quoque confessus est De-